

od zastávky pohodlně dojít. Nejvyššímu dosaženému bodu na trati, kopci ve výšce 673 metrů nad mořem, se říká Na radosti. Údajně kvůli pocitu, který zažívali topiči parních lokomotiv po jeho zdolání, při němž museli řádně přihazovat pod kotel.

Nemenší radost zažívají obyvatelé kempu Osika na břehu stejnojmenného rybníka, když přímo do jeho centra mezi stany a chaty přísupí turisty zaplněná železniční souprava. Děti se sbíhají z obou stran a mávají. Ale žádné zdržování, při maximálně padesátikilometrové rychlosti je potřeba dojet až na konečnou – na největší nádraží úzkokolejky do Nové Bystřice.

Po stejném rozchodu kolejí (760 mm, standardem je 1435 mm) se lze z Jindřichova Hradce vypravit také do Obrataně. Klapot kol na 46 kilometrů dlouhé trati č. 228 už sice není tak rytmický jako na té novobystřické, neboť původní koleje byly vyměněny v osmdesátých letech za masivnější a delší, ale i tato cesta má své kouzlo. Umocnit jej může využití některé z nabídek provozovatele úzkokolejky, společnosti Jindřichohradecké místní dráhy. Například jízdy v uzavřeném salonním kupé na červeném plyši, vypravení zvláštního svatebního vlaku, houbařského expresu nebo „nečekaného“ přepadení vlaku skupinou historického šermu. Že se šerm k vlakům moc nehodí? Dětem to neříkejte.

www.jhmd.cz

Pražská horská železnice

Semmering je rakouská železniční trať, která vede stejnojmenným horským sedlem mezi spolkovými zeměmi Dolní Rakousy a Štýrsko v nadmořské výšce 980 metrů. Obdobná „vysokohorská odvaha“ stavitelů takzvané Buštěhradské dráhy dala název její devítikilometrové pražské části.

V nádherné krajině Prokopského údolí překonává výškový rozdíl 180 metrů pomocí

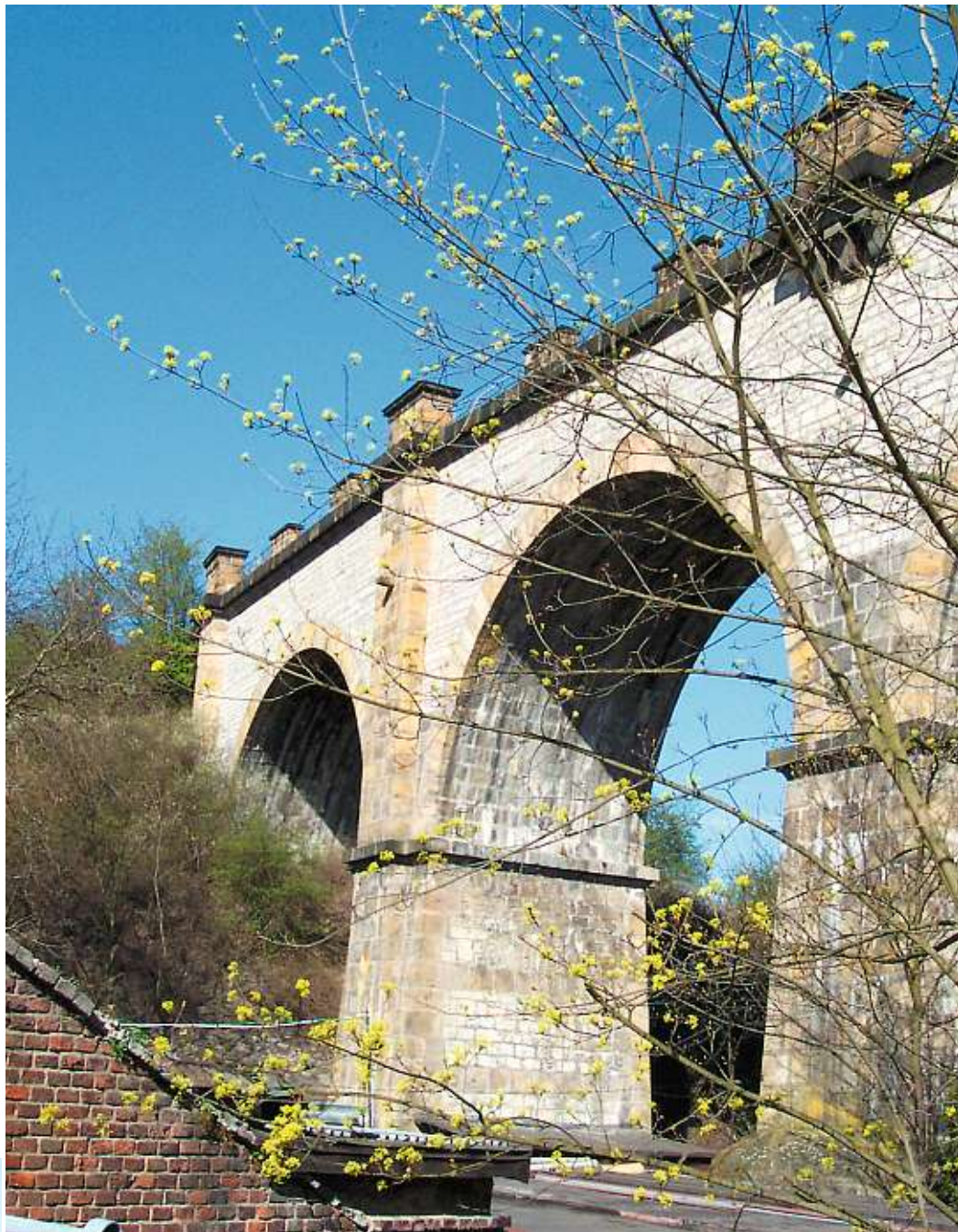

FOTO: JIŘÍ BRABEC

Za pouhé dva roky byly postaveny dva více než dvacet metrů vysoké viadukty na části trati Buštěhradské dráhy. Um stavitelů jí dal jméno Pražský Semmering po vzoru rakouské vysokohorské železnice.

dvojitého přemostění viadukty vysokými 22 a 20 metrů (chráněné technické památky). Trať číslo 122, místy hluboko zařzlá do svahu pod hradem Děvín, zde v prudkém oblouku svižně stoupá od Smíchovského nádraží kolem vrchu Zlíchov; proto je také nazývána „jedinou horskou železnici Prahy“. Výjimečné trati náleží i vlastní nádražíčko v zadní části smíchovského nádraží, označené jako Praha-Smíchov severní nástupiště. Koleje vedoucí od Semmeringu zde nejsou v přímém propojení s ostatními tratěmi.

Pražský Semmering vznikl v letech 1868 až 1872 jako náhrada kapacitně už nedostačující koňky na dopravu kladenského uhlí a dřeva z lánských lesů.